

Het hart van het christelijk geloof

Het hart van het christelijk geloof

J.C. RYLE

Ĵ/groen

Het hart van het christelijk geloof
Ryle, J.C.

Eerder uitgegeven onder ISBN 978-90-5829-613-9 (deel I)
en 978-90-5829-607-8 (deel II).

ISBN 978-90-8897-386-4
NUR 707

Vertaling: drs. J.H. van der Kamp en L.J. van Valen
Boekverzorging: Buitenspel, Meppel

De bijbelteksten in deze uitgave worden geciteerd uit de
Herziene Statenvertaling ©2010/2016, tenzij anders aangegeven.

© 2024 Groen, onderdeel van Jongbloed Christelijke Media - LEEUWARDEN
Alle rechten voorbehouden

www.jongbloedmedia.nl

Inhoud

Deel I	7
Woord vooraf door ds. A. Baars en ds. K. ten Klooster	9
Inleiding	11
1 Levend of dood?	19
2 Onze zonden	45
3 Vergeving	73
4 Het kruis van Christus	103
5 De Heilige Geest	125
6 Het hart	151
7 Het geloof	167
8 Volharding	193
Deel II	229
Woord vooraf door L.J. van Valen	231
9 Onze ziel	233
10 Onze hoop!	257
11 Gerechvaardigd uit genade	281
12 Door de Geest geleid	309
13 Door Christus genodigd	339
14 Bekeert u!	357
15 Kracht om te redden	387
16 Verkoren tot het leven	407

deel 1

Voorwoord

Al dateren de geschriften van de Anglicaanse bisschop J.C. Ryle uit de vorige eeuw, toch worden zij in de Engelstalige wereld nog steeds veel gelezen. Een opvallende trek daarbij is, dat zijn werk niet alleen oudere maar zeker, ook jongere lezers aanspreekt. Een van de redenen daarvoor is zeker dat Ryle met een diepe wijsheid en in grote eenvoud de klassieke leerstukken van het christelijk geloof weet te verwoorden. Telkens weer laat hij zien hoe de leer van het heil op de Schrift gegrond is en welke betekenis zij voor de kerk blijft houden, ook als de tijden veranderen. Daarbij aarzelt hij niet om de lezers zeer direct de vraag te stellen of zij het heil dat in Christus is persoonlijk kennen. Daarom lenen zijn werken zich uitstekend voor persoonlijke meditatie, maar ook voor praktische studie van de fundamentele waarheden van de Schrift.

Om deze redenen leek het ons een goede gedachte enkele van Ryles bekendste traktaten in Nederlandse vertaling uit te geven. De keuze viel op een van zijn oudere werken *Old Paths*, waaruit u in dit boek een selectie vindt. De hoofdstukken zijn in hun geheel uit het Engels vertaald. Daarbij is geprobeerd zo dicht mogelijk bij de tekst van Ryle te blijven, waardoor het karakteristieke van zijn manier van schrijven duidelijk uitkomt. Bij sommige hoofdstukken heeft Ryle in de oorspronkelijke uitgave een aantal voetnoten gevoegd, waarin hij zijn betoog illustreert met citaten uit de oude, puriteinse schrijvers. De meeste van deze noten zijn niet vertaald, omdat ze inhoudelijk niets aan de tekst toevoegen. Een enkele voetnoot was echter zo fundamenteel, dat zij wel moest worden opgenomen. Aan het slot van deze noten wordt vermeld, dat zij van de schrijver zelf afkomstig

zijn. Waar dat nodig was hebben wij ook enkele voetnoten ingevoegd om de tekst te verduidelijken.

In het Engelse taalgebied blijkt dat mensen van verschillende kerkelijke achtergronden zich door de schriftuurlijke, geestelijke boodschap van de Anglicaanse bisschop weten aangesproken. Dat is te begrijpen, want het gaat om die ene waarheid, om het ene hart van het christelijk geloof. Het is onze hartelijke wens en onze bede dat ook hier in Nederland veel mensen – van welke achtergrond ook – naar de stem van deze leraar der kerk willen luisteren. Het zou hun – zoals Ryle zelf in alle bescheidenheid in zijn oorspronkelijk voorwoord opmerkt – ‘enig goed kunnen doen’.

K. ten Klooster

A. Baars

Inleiding

John Charles Ryle (1816-1900) is in Nederland niet zo bekend. In het Engeland van de negentiende eeuw des te meer. Hij was een van de mensen die de gave bezaten om in eenvoudige, heldere en klare stijl de grondwaarheden van het christelijk geloof te ontvouwen. Hij deed dat in de wekelijkse verkondiging van het Evangelie, maar ook door het schrijven van boeken en traktaten die zeer aansprekend waren. Het was echter nog belangrijker, dat hij dat deed op bijbelse wijze. Hij had het apostolisch vermaan ter harte genomen om te strijden voor het geloof eenmaal de heiligen overgeleverd (Jud: 3). Ryle was namelijk vast overtuigd van de noodzaak de gezonde leer vast te houden. Hij meende dat de wereld in zijn dagen geen nieuw Evangelie nodig had. Hij was er in zijn (lange) leven getuige van hoe Engeland veranderde en hoe de wereld veranderde. Maar er kon wat hem betreft geen enkel misverstand over bestaan, dat het hart van de mens hetzelfde bleef. Dat hart had dan ook hetzelfde geestelijk medicijn nodig. Dat was het onveranderlijke Evangelie van Gods vrije genade in Christus. Ryle wilde staan in de traditie van de hervormers en van hen die na hen kwamen. Onder hen waren er, die om de belijdenis en de verkondiging van Christus hun leven hebben moeten geven. Ook in Engeland.

Eerste jaren

Ryle werd geboren op 10 mei 1816 in Macclesfield (Cheshire), niet zo ver van Liverpool. Zijn grootvader, John Ryle, had fortuin gemaakt in de zijdehandel. Hij was een vriend van de bekende John Wesley (1703-1791). Onder een van diens preken werd hij bekeerd. Niettemin bleef hij trouw lid van

de kerk van Engeland. Toen hij in 1808 stierf, liet hij een groot fortuin na aan zijn zoon John, de vader van John Charles, die later bekendstond als bankier en landeigenaar. Het schijnt dat vader John in geestelijk opzicht een niet bepaald sterke overtuiging had. Ryle zou later van hem zeggen dat de rijkdom hem geen goed had gedaan.

Zo groeide John Charles op in een omgeving van weelde en gemak. Als kind kende hij geen zorgen. De religie nam echter bepaald geen overheersende plaats in zijn leven in.

Hij werd opgeleid in Oxford, waar hij in oktober 1834 werd ingeschreven in het beroemde 'Christ College'. Hier bleef hij drie jaar. Hij was een veelbelovend student.

Wat betreft zijn godsdienstige ontwikkeling, gaf het laatste jaar in Oxford enigermate een verandering te zien. Later merkt hij op in zijn *Zelfportret* (dat hij schreef voor zijn kinderen) dat hij vanaf zijn zevende tot zijn eenentwintigste jaar geen Bijbel las en niet bad. Al viel er op zijn leven weinig aan te merken, hij had geen besef van zijn schuld en nood, leefde oppervlakkig en zorgeloos als het ging om de geestelijke zaken. Vanaf de zomer tot het kerstfeest van het jaar 1837 trad er gaandeweg een verandering op. Twee dingen waren daarbij van belang. In de eerste plaats een kerkdienst die hij bijwoonde op een zondagavond. De tekst van de verkondiging kon hij zich later niet meer herinneren, maar zijn ziel werd gegrepen door de genade van God. In de tweede plaats maakt hij melding van het feit dat God tot zijn hart sprak door middel van het woord uit Efeze 2: 'Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave'.

Over deze verandering in zijn leven is Ryle zeer terughoudend. Als hij er toch melding van maakt is dat vanwege zijn verlangen dat ook zijn kinderen diezelfde genade deelachtig zouden worden. Het was daarbij zijn bedoeling zijn kinderen zekere waarheden in te scherpen, waar hij zelf uit leefde en waarvoor hij had gestaan. Dat betrof dan onder meer de zondigheid van de zonde en zijn eigen zondigheid; de volkomen gepastheid van de Heere Jezus Christus vanwege Zijn offer, plaatsvervangend en tussen-tredend, om de Zaligmaker van zondaren te zijn; de absolute noodzaak

van de wedergeboorte, de heiligheid van leven (het kenmerk van een ware christen), de noodzaak om uit de wereld getrokken te worden en afgescheiden van de ijdele gewoonten, het even ijdel vermaak en een leven in de zonde; het volstrekte gezag van de Heilige Schrift als enige regel voor geloof en leven en de absolute noodzaak van dagelijks gebed, lezen van de Schrift en van de omgang met God.

In de dienst

Ryle was blij dat hij Oxford kon verlaten. Hij keerde terug naar huis, nog onzeker wat betreft zijn toekomst. Het lag enigszins voor de hand dat hij in zaken zou gaan. Hij verdiepte zich in het bankwezen en deed op de bank van zijn vader de nodige ervaring op. Over de grote verandering in zijn leven was men in het ouderlijk huis niet zo enthousiast. Het betekende voor hem in de jaren na Oxford eenzaamheid en beproeving.

In juni 1841 vond een diepingrijpende gebeurtenis plaats. Zijn vader raakte in één klap heel zijn fortuin kwijt en was totaal geruïneerd. Al de bezittingen kwamen onder de hamer. De toekomst zag er plotsklaps wel heel somber uit. De ploegschaar van de tegenslag trok diepe sporen. Het was wel de aanleiding voor Ryle om geestelijke te worden. Hij ontving een onverwacht beroep naar een kleine gemeente, dat hij aannam. De reden was negatief. Hij wist namelijk niet wat hij anders moest doen. Na bevestigd te zijn in december 1841 ging hij hard aan het werk in Fawley (Hampshire). Op die manier wilde hij het gevoel van pijn en teleurstelling helen. Hij had er zelf niet de minste twijfel over dat dit voor hem het beste was. Het is zijn zelfgetuigenis, dat wanneer hij niet aan lager wal was geraakt, hij nooit geestelijke zou zijn geworden, nooit een preek zou hebben gehouden en nooit een boek zou hebben geschreven. Zo heeft God – de alleen wijze God! – wel wegen en middelen om Zijn dienstknechten op hun plaats te brengen. Intussen ging hij gebogen onder bittere armoede. Dat was de reden dat hij van standplaats verwisselde. Eerst naar Winchester en vervolgens naar Helmingham (Suffolk). Daar zou hij blijven tot 1861. Na deze periode diende hij de gemeente van Stradbroke tot 1880.

Al spoedig werd hij een van de leidende figuren in een kring van personen die, net als hij, de bijbelse beginselen verstonden. Dat bracht met zich mee dat hij veelvuldig onderweg was om spreekbeurten te vervullen. Dat hij zich gestaag aan de studie zette, bleek uit verschillende publicaties. Onder meer schreef hij biografische schetsen (over Richard Baxter, George Whitefield en anderen). Daarnaast verschenen ook de commentaren op de Evangelieën. Maar vooral zagen in deze jaren een grote serie traktaten het licht. Daardoor vooral is het dat Ryle bekend werd, en dat hij in brede kring in Engeland en daarbuiten invloed uitoefende. Kernachtig en ter zake wist hij de evangeliewaarheden te ontvouwen en de mensen aan het hart te leggen. Het sprak velen aan en zo is hij middelijkerwijze voor zeer velen tot zegen geweest.

Intussen bleef hem persoonlijk leed niet bespaard. Op 29 oktober 1845 was hij in het huwelijk getreden met Matilda Charlotta Louisa Plumptre. Binnen drie jaar was hij echter reeds weduwnaar en had hij de zorg voor een dochtertje van nog geen twaalf maanden.

In februari 1850 hertrouwde hij. Uit dit huwelijk werden een dochter en drie zonen geboren. Maar ook deze vrouw, Jessie Elizabeth Walker, was zwak van gezondheid. Ze moest veelvuldig voor behandeling naar Londen. Een zware last, ook voor Ryle. Een bijkomstigheid in dit verband was dat hij in Londen grote bekendheid kreeg, doordat hij regelmatig in de Britse hoofdstad voorging. Zijn vrouw overleed in mei 1860. Hij bleef achter met vijf kinderen tussen de twee en veertien jaar, troostelozer en hulpelozer dan ooit. In oktober 1861 trad hij voor de derde keer in het huwelijk, nu met Henrietta Legh Clowes.

Een nieuwe periode brak nu voor hem aan. En inmiddels dienstdoende in Stradbroke was hij voor het eerst in zijn bestaan financieel onafhankelijk. Hier beleefde hij de gelukkigste, zegenrijkste en ook vruchtbaarste periode uit zijn leven.

De boodschap

Ryle was op zijn best in het ontvouwen en toepassen van het Evangelie. Hij aarzelde ook niet zijn stem te verheffen als de grote evangeliewaarheden in het geding waren. Al degenen die het gezag van de Bijbel als het Woord van God aantastten, waren voor hem niet anders dan geestelijke rovers. Hij vroeg zijn lezers, als hij op dat punt stelling nam, of zij die het gezag van de Heilige Schrift ondermijnden, een veiliger gids hadden te bieden voor de ziel. Rusteloos was hij bezig in de dienst van zijn Meester. Altijd was hij betrokken op het zielenheil van mensen. Dichtbij en ver weg. 'Bewogen dienen we te zijn, als we denken aan de ongelukkige toestand van onbekeerde zielen! Er is geen armoede als deze armoede! Geen slavernij als deze slavernij! Geen dood als deze dood in afgoderij, ongeloof en zonde!'

Hij vond het een zeer droevige zaak als mensen zich niet bewust waren van de onsterfelijkheid van hun ziel. Hij achtte het een grote dwaling dat mensen in slaap werden gesust met de gedachte dat uiteindelijk toch alles wel in orde zou komen. Hij wees er met grote nadruk op dat mensen hun ziel konden verliezen. Door openlijk in de zonde te leven, de begeerten en het genot te dienen. Door de ziel te vergiftigen door een valse religie aan te nemen alsmede door genoeg te nemen met een gedaante van godzaligheid, terwijl de kracht ervan werd verloochend. 'De ziel te verliezen kost niet veel moeite. Daarvoor hoef je alleen maar met de grote stroom mee te gaan. Immers, wijd is de poort die tot het verderf leidt.' Niettemin was het zijn overtuiging, en hij droeg dat uit, dat elke ziel gered kon worden, dat het heil werd aangeboden aan ieder die het Evangelie hoorde. Dat er heil was voor de grootste van de zondaren. En op de vraag hoe dat dan kon, schreef hij: 'Daar geeft het Evangelie van Jezus Christus antwoord op. Christus is eenmaal gestorven. Zijn dood betekende het offer voor de zonde. Hij betaalde de enorme schuld. Christus leeft nog altijd. En de beloften van het Evangelie zijn vrij en onvoorwaardelijk'. Zo kon Ryle waarschuwen, nodigen tot het heil in Christus en hen die in Christus geloofden aansporen tot een leven in de vreze Gods.

Hij ging het theologisch debat niet uit de weg. Degenen die geen vaste koers gingen, kon hij gispn. 'Zij achten het een kenmerk van bekwaam-